

което застава на ОФ позиции. То е оглавно от Гено Делев, Димо Господинов и Кольо Георгиев⁴². Започва масовизация на организацията. За да не се допусне проникването на „нездрави елементи“ в нея, областният комитет на РМС и областното настоятелство на ЗМС на 30.VIII.1946 г. издават съвместно писмо⁴³. Забелязва се известно намаляване на броя на опозиционните групи – от 159 на 122, и на членовете им от 5238 на 3510. Тези групи обаче продължават да водят активен организационен живот.

През лятото на 1946 г. дружествата на ССМ(о) не развиват почти никаква дейност.

По същото време в Старозагорска област повечето от организациите на МНС „Звено“ са на опозиционни позиции. Отношенията им с другите младежки организации са формални. Те или отказват да участват в новосъздадените комитети на демократичната младеж, или се борят за равно разпределение на длъжностите в тях.

Изострянето на политическата обстановка във връзка с изборите за Велико народно събрание поставя младежките организации на нови изпитания. Засилват се надеждите на опозиционните сили за промяна. Членове на отечественофронтовските ЗМС, ССМ и МНС „Звено“ преминават в опозиция и разгръщат активна пропаганда. Влошават се отношенията между ЗМС и РМС в Старозагорска, Казанлъшка, Свиленградска и др. околии⁴⁴. В Чирпанска околия нови групи на ЗМС в селата преминават в опозиция. Към ССМ(о) са трите организации в околията (2 в селата и 1 в града)⁴⁵. Изцяло опозиционно е околийското ръководство на ЗМС в Кърджали. В опозиция преминават и някои организации на ССМ в Свиленградска околия (Любимец). Добри отношения съществуват между ССМ и РМС в Хасковска, Новозагорска и Старозагорска околия⁴⁶, което означава, че там младежките социалистически организации са на ОФ позиции. Но като цяло организациите на ССМ са малобройни и не водят активен организационен живот. Най-остра антикомунистическа агитация водят младежите звенари в околията. В Казанлъшка, Свилен-